

Jak žije mikroregion

Není nutné opakovat složení mikroregionu a pohnutky, které vedly k jeho založení. O tom, co se podařilo v loňském roce, a není toho málo, se dočtete v příštím čísle. S odstupem času je možné pozorovat odlišný přístup jednotlivých obcí k dobrovolnému svazku a jejich snahy se prezentovat. Tento zpravodaj má především informovat vás, občany našeho mikroregionu, o životě v členských obcích, případně o blízkém okolí. Zastupitelstva řeší svoje problémy, dle svých možností organizují kulturní a sportovní dění a informují o tom občany mikroregionu. Zpravodaj je jednou z možností, pro některé obce zatím jedinou, jak tyto informace uveřejnit a přiblížit tak vám, našim občanům, mnohé zajímavé události. Tuto možnost ale využívají jen některé obce z celkového počtu dvaceti členských. Vy, čtenáři, sami můžete posoudit, jak jednotlivé vesnice, spolky, sportovní oddíly a další organizace tuto možnost využívají. Já

osobně jsem přesvědčen, že v každé obci se děje něco, co domácí třeba považují za běžné a nezajímavé, ale pro okolí se může jevit jako inspirativní podnět. Například historie škol, založení a činnost sportovních klubů, významná výročí vzniku obcí a spolků, životní jubilea slavných rodáků a podobně. Mohu jako příklad uvést oslavu založení základní školy v Boharyni, slavnostní obnovu obecní zvonice v Radkovicích, oslavy založení sborů dobrovolných hasičů v Lodíně, Nechanicích a Mokrovousích, výstavbu nafukovací sportovní haly ve Stěžerách, nebo činnost oddílu kopané Sokola Dohalice a Jezdeckého klubu Kunčice.

Ještě si dovolím krátkou úvahu na téma, které náš mikroregion zatím v tak velké míře nepostihuje. Tím jsou povodně. Letošní záplavy některých obcí zatím jen hrozily a největší škodou bylo několik zatopených sklepů. Nebezpečí prozatím pominulo, ale pohled na obrovská

Obecní zvonice v Radkovicích

jezera, která se při jarním tání vytvořila v okolí, připomněla nebezpečí, jež může nastat při výskytu tzv. „stoleté“ vody. Na zaplavená pole jsme zvyklí, ale záplavy, které se vyskytly nedávno mimo náš region, hrozí i u nás.

To by si měli uvědomit občané,

kteří se domnívají, že se jich toto netýká a nesmyslně brání výstavbě protipovodňových poldrů, zařízení, která by mohla tomuto nebezpečí zabránit. Některé obce o vybudování těchto zábran uvažují.

*Bedřich Moder
předseda mikroregionu*

Velikonoční zastavení v Boharyni

Výstava v základní škole s velikonoční tematikou

O Velikonoční neděli se v Základní škole v Boharyni opět uskutečnila malá výstava s velikonoční tematikou. Zručnost, dovednost a šikovné ruce našich žen uvedly do života nápady, které opět pohladily na duši. Přestože po dlouhé zimě byly Velikonoce ještě studené, v naší škole zářily jarní barvy a návštěvníky hřála příjemná atmosféra. Výtvarný základ pro velikonoční tvoření připravily děti se svými učitelkami, a tak jsme znovu mohli slyšet známé:

„Vy ale máte krásnou školu!“

Příchozí mohli tentokrát obdivovat nejenom kraslice a jarní květiny, ale také lidové kroje a výšivky. For-

mou kvízu si děti připomněly tradice a zvyky Velikonoc. Kdo chtěl, mohl si ozdobit vajíčko a naučit se plést pomlázku. A nejenom tu naši.

Dostali jsme totiž malý dárek. Ze Svazku obcí Chodská liga přišly poštou z Klenčí pod Čerchovem krásně zdobené kraslice, materiály o tamnějším regionu a pomlázka, kterou pro nás osobně upletl pan Karel Smutný, starosta obce Klenčí pod Čerchovem. Jemu a paní Martě Vojtíkové z Chodské ligy patří naše srdečné poděkování za přátelské gesto a neformální projev spolupráce.

Závěrečné vyhodnocení proběhlo u kávy a velikonočního pečiva nad kronikou Dámského klubu. Příjemný pocit z vydařeného dne umocnily i zápisy v knize, z nichž jeden za všechny si dovoluji citovat: „Čím dál lépe, čím dál je výstavka krásnější – která byla nejlepší? Všechny, všechny! Děvčata, Vám všem velké díky! Vydržte pro další a další léta.“ – napsala paní Ivana Vlčková.

*MUDr. Věra Jílková,
kulturní komise OÚ Boharyně*

Pozvánka na výstavu

Historie československých legií byla po několik desetiletí v době socialismu zcela a záměrně opomíjenou stránkou našich novodobých dějin. Hlavní důvod tkvěl v postoji ruských legií, které po Velké říjnové socialistické revoluci a uzavření potupného Brest-litevského míru v březnu 1918 mezi Ruskem a Německem odmítly složit zbraně a nechat se odzbrojit, ale naopak dále chtěly pokračovat v boji proti Německu na západní frontě. Proto si vynutily bojem průjezd po sibiřské magistrále do Vladivostoku, při kterém se dostávaly do střetů s jednotkami Rudé armády. Další příčinou bylo po skončení války nasazení francouzských a italských legionářských pluků do bojů na jižním Slovensku při obsazování této části republiky vojskem Maďarské republiky rad v roce 1919. Přičteme-li k těmto zásluhám i to, že legie byly hlavní důvody, proč legionáři, kteří se výrazně zasloužili za vybojování naší samostatnosti, byli na dlouhou dobu vymazáni z historického po-

vědomí.

Malou splátkou na tento dluh bude připravovaná výstava „Nechanické legionáři“.

... pokračování na str. 7

Realizované projekty v roce 2005 za podpory dotací a grantů

V roce 2005 byly realizovány plánované projekty z předchozího období, které byly podpořeny dotacemi (v celkové výši 849.000 Kč). Z grantů Královéhradeckého kraje (ve výši 562.000 Kč) a z Programu obnovy venkova (ve výši 287.000 Kč). Jedná se o tyto projekty:

- Bezdrátový internet a návazné služby veřejnosti (dotace 133.000 Kč, vlastní zdroje 57.000 Kč)
- Obnova kulturního dědictví venkova (dotace 98.000 Kč, vlastní zdroje z rozpočtu 91.785 Kč)
- Sportoviště (dotace 91.000 Kč, vlastní zdroje 73.993 Kč)
- Centrální veřejná prostranství obcí (dotace 100.000 Kč, vlastní zdroje z rozpočtu 460.582 Kč)
- Obnova hasičských zbrojnic (dotace 140.000 Kč, vlastní zdroje 61.150 Kč)
- Profesionalizace činnosti svazku obcí (dotace 87.000 Kč, vlastní zdroje z rozpočtu 54.493 Kč)
- Vybavení Mikroregionu Nechanicko základní technikou (dot. 200.000 Kč, vlast. zdr. 248.840 Kč)

Bezdrátový internet a návazné služby veřejnosti v Mikroregionu Nechanicko

Byla zpracována projektová do-

kumentace (elektronická žádost, povinné a nepovinné přílohy dle příručky pro žadatele) pro podání žádosti do opatření 2.2. Rozvoj informačních a komunikačních technologií v regionech v rámci 3. kola výzvy programu SROP (Společný regionální operační program). Nyní probíhá realizace projektu.

Obnova kulturního dědictví venkova Mikroregionu Nechanicko

Obnoveno kulturní dědictví v Boharyni (restaurování sochy od J. Bilka – památník obětím 1. sv. války, opravena zvonička v Trnavě), Dohalicích (restaurovaná socha sv. Jana Nepomuckého) a Radíkovcích (restaurovaná socha Madony a kříže)

Sportoviště Mikroregionu Nechanicko

Obnovena a opravena sportoviště v Kunčicích (antukový povrch na volejbalovém hřišti), Lodíně (opraven bazén a položena dlažba v areálu koupaliště) a v Těchlovicích (spolufinancování přístřešku s posezením a udírnou)

Centrální veřejná prostranství obcí Mikroregionu Nechanicko

Opraveno parkoviště u hřbitova

včetně příjezdové komunikace ve Stračově

Obnova hasičských zbrojnic Mikroregionu Nechanicko

Opravena hasičská zbrojnice v Nechanicích. Byla dodána a namontována plastová okna a dveře. Dále byla provedena montáž nových okapových svodů a dodáno a namontováno okno na půdu hasičské zbrojnice

Profesionalizace činnosti svazku obcí Mikroregionu Nechanicko:

- navrhování způsobu zajištění a manažerské spolupráce při realizaci schválených úkolů svazku obcí
- navrhování způsobů zajištění externího financování úkolů vyplývajících z plánu činnosti svazku i úkolů navrhovaných pro další období, příprava žádostí o dotace na projekty schválené orgány svazku
- zajištění spolupráce s orgány a institucemi
- příprava podkladů pro jednání orgánů svazku, tj. informací o činnosti a plánech na další období
- příprava podkladů pro sestavení rozpočtu, vedení účetnictví svazku včetně režijních nákladů

Vybavení Mikroregionu Nechanicko základní technikou

Nákup mechanizace pro údržbu zeleně na veřejných prostranstvích jednotlivých obcí (základní techniky: – 4 traktory, zametací stroj, bubnová sekačka, shrnovací radlice). Mechanizace, která je ve vlastnictví mikroregionu byla zapůjčena na základě smlouvy jednotlivým žadatelům, a to obcím Lodín, Nechanice, Stračov a Třesovice

Jana Pečenková

1. 3. 2006 zemřel ve věku nedožitých 69 let dlouholetý starosta obce Dohalice, pan Jaromír Erben. Ve své funkci starosty působil od roku 1994.

140. výročí prusko – rakouské války roku 1866

V letošním roce uplyne 140 let od událostí, které hluboko zasáhly do života našeho kraje. Na přelomu června a července 1866 bylo v severovýchodních Čechách svedeno několik bitev mezi rakouskou monarchií a militaristickým Pruskem. Rozhodující bitva byla svedena 3. července 1866 na nedalekých polích a lukách mezi Nechanicemi, Probluzí, Chludem a Hoříněvsi.

Na bojišti zůstalo tisíce mrtvých a raněných. Ranění umírali v polních lazaretech a za pruskou armádou táhla cholera. Prusové nahlnali místní obyvatelstvo, které se po bitvě začalo vracet domů, k pohřbívání mrtvých vojáků. Hroby byly označovány prostými kříži z toho, co se na bojišti našlo – dřevo, zbytky zbraní apod. Již v létě roku 1866 začaly vznikat na místech hrobů první kamenné náhrobky. O rok později, v r. 1867, byly postaveny první monumentální pomníky a v průběhu dalších desetiletí tak vznikl unikátní soubor vojenských funerálních plastik, který nemá v Evropě obdoby.

Válečné památky vznikaly a vyvstala potřeba trvale o ně pečovat. Popud ke vzniku spolku, který si vytýčil za cíl ochranu a údržbu stávajících

a zřizování nových pomníků z prusko-rakouské války na bojišti u Hradce Králové byl dán 16. listopadu 1888. Již 2. prosince 1888 proběhla v obci Cerekvice nad Bystřicí ustavující schůze Komitétu, který dostal název „Das Lokalkomitée zur Errichtung und Erhaltung der Krieg-Denkmal auf dem Schlachtfelde bei Königgrätz im Jahre 1866“, česky „Komitét pro udržování pomníků na bojišti Královéhradeckém.“ Jeho předsedou se stal Jan Steinský, jednatelem Antonín Tvrzský, řídicí učitel v Cerekvici, a technickým referentem ředitel odborné školy sochařsko-kamenické v Hořicích Vilém Dokoupil. V roce 1891 evidoval Komitét na královéhradeckém bojišti 227 různých památek a v roce 1901 již rovných 400! Dnes jich je na celém bojišti, jehož centrální část byla prohlášena za krajinnou památkovou zónu, 475.

Činnost dnešního Komitétu 1866 se nezaměřuje pouze na péči o válečné hroby a pomníky, i když je tato aktivita stěžejní. Komitét se zabývá také osvětovou a publikační činností a realizuje projekt VIA BELLII 1866. Ten spočívá v budování naučných stezek a cyklotras po bojištích z prusko-rakouské války. Slouží tak rozvoji

jednotlivých areálů bojišť, zejména pro potřeby cestovního ruchu. Při realizaci tohoto projektu spolupracuje Komitét 1866 s Muzeem východních Čech v Hradci Králové, Královéhradeckým krajem, svazky obcí na Náchodsku, Jičínsku a Královéhradecku a nově také s Mikroregionem Nechanicko.

Tato spolupráce spočívá v realizaci naučné stezky po jižní části královéhradeckého bojiště, která bude spojit bojiště u Jičína s areálem Památníku 1866 na Chlumu. Její zastávky budou mj. v Hněvčevsi, Mžanech, Dubu, Dohalicích, Mokrovousích, Nechanicích, Hrádku, Dolním Pří-

mě a na Probluzi, odkud povede do Střezetic. Tato jižní trasa se tak stane součástí uceleného systému naučných stezek po bojištích u Jičína, Trutnova, Náchoda, České Kalice, Sviníšťan a Dvora Králové n. L.

Letošní 140. výročí si mnozí z nás připomenou cyklem více než dvou desítek pietních, vzpomínkových a kulturních akcí v celém kraji, které vyvrcholí ve dnech 30. 6 - 2. 7. v Hradci Králové a na Chlumu. Jejich přehled najdete v příloze.

Ing. Radek Teichman
místopředseda Komitétu 1866
komitet@1866.cz, www.1866.cz

Co všechno odnesl čas... aneb svatební zvyky a tradice

Ve dnech, kdy se na zámku Hrádku konají svatby, může náhodný návštěvník spatřit kolonu nablýskaných aut, ověčených stuhami a fábořů, jak za ohlušujícího troubení klaksonů vyjíždějí z brány do vybrané restaurace na opulentní hostinu. Občas se objeví kamarádi, kteří ženicha přizdobí koňským chomoutem, či jinak symbolicky spojí manželský pár, sype se rýže pro štěstí, přicházejí gratulanti a písemná blahopřání, dnes dokonce i jako krátké zprávy po mobilních telefonech ve formě SMS.

Dosud platí sice pověra, že v květnu se svatby konat nemají podle starodávného úsloví „v máji na máry“, což si vdavekchtivé páry houfně nahrazují v dubnu a červnu. Jen málo svatebních obřadů se opakuje v kostele. Zato dochází ve světě k takovým extrémům, že se oddání uskutečnilo pod vodou. Maně při tom historika napadne, co všechno se za jedno století a pár desetiletí při jednom z nejzávažnějších životních kroků změnilo. Patrně je to zejména na venkově. Jak vypadaly přípravy a průběh svatby na Nechanicku se pokusím stručně popsat.

Před každou svatbou byly dohodnuty majetkové záležitosti, především věno, které přinese nevěsta do ženichova domu. Často se s ním počítalo na vyplacení ženichových bratří, kteří nedělili rodinný grunt nebo na věno jeho sester při jejich vdavkách. Rodiče odcházeli při této příležitosti na výměnek. Znamenalo to, že se odstěhovali do oddělené místnosti nebo domku. Měli zároveň smluvně zaručeno – vymíněno, co všechno bude nový hospodář svým rodičům v průběhu roku povinnen poskytovat k životu (potravin, otop, ovoce apod.). Žádné jiné sociální zajištění, kromě části úspor, které si staří někdy ponechali, neexistovalo.

Při uzavírání svatební smlouvy budoucích novomanželů asistoval vesnický družba, „dožádání svědkové“ a družička nevěsty. Svatební smlouva byla malou rodinnou slavností, při které se mladí lidé navzájem zaslibili. Teprve poté byly na faře zadány ohlášky, protože jiná forma sezdání než v kostele nepřipadala v úvahu. Konaly se tříkrát za sebou, vždy o nedělní mši. Pouze když pan farář oznámil budoucí svatbu slovy: „Oznamuje se láskám vašim, že Marie X a Josef Y se rozhodli vstoupit do stavu manželského a ohlašují se proto jednou za tříkrát“, nastražily tetky v kostele uši a vzhledem ke zkrácenému termínu vznikaly dohady, většinou oprávněné, že nevěsta je

zřejmě v jiném stavu. Ohláškám se říkalo hovorově, že snoubenci spadli s kazatelny, neboť to bylo místo odkud byl jejich sňatek oznámen.

Pokud vše probíhalo normálně, tak se při první ohlášce souběžně zvalo na svatbu. Zvaní obstarával družba, rozhodující osobnost při každém sňatku, a jeho hlavní pomocník – první mládenec. Bylo zvané příbuzenstvo a spolu s ním mládenci a družičky, kterých při bohatších svatbách bylo až deset párů.

Svatba se odehrávala zásadně v domě rodičů nevěsty. Ve stanovený den si ženich symbolicky vykoupil nevěstu za velký koláč. Svatebčané nasedli do vozů či kočárů a odjeli k obřadu do kostela. Dlužno připomenout, že slova oddávajících: „Co Bůh spojil, člověk nerozděluj!“ měla tehdy zásadní platnost. Po skončení obřadu bývali svatebčané vítáni střelbou a při vjezdu do vsi se museli vykoupit peněžním darem, neboť příjezdová cesta byla zatažena. Ti, co zatahovali, nabízelí svatebčanům skleničku kořalky za peněžité obnos.

Teprve, když se takto vykoupili, byl provaz odstraněn. Většinou však složil ženich výkupné za všechny svatební hosty.

Dalším dobrým zvykem bylo, že svatebčané cestou do kostela i z kostela házeli vesnickým dětem koláčky, nazývané příznačně „metáčky“. Pořadí vozů směřujících do kostela bylo přísně stanoveno. V prvním jel ženich s družičkou, v posledním nevěsta s mláďencem. Tento zvyk se udržuje dodnes i v pořadí automobilů, jen doprovod místo družičky a mládence nahrazují rodiče. Zpět z kostela jeli novomanželé společně a vozy se navzájem za bujarého veselí předjížděly.

Při hostině byly samozřejmostí přípitky, ale také řeči „kratochvilné“ a zpívaly se starodávne písně. Důležitou úlohu při tom sehrával družba a první mládenec, jeho pravá ruka. Jejich úkolem bylo bavit hosty žertovnými rýmovačkami, kterých měli dostatečnou zásobu, zahajovali společný zpěv, vedli celý průběh svatby. Z kronik jsou známi družbové. Na-

příklad ve Zvíkově byl družbou Jan Souček z čp. 7 a prvním mláďencem jeho synovec Jan Valeš, autorův pradědeček z babiččiny strany.

Mezi svatebčany se povinně vybíralo na povijan nebo na kolíbku. První svatební den končil v hostinci tancem. Při tom se odehrálo čepení nevěsty. Byl jí odebrán vínek z hlavy a nasazen čepec. Druhý svatební den se konala hostina u ženicha. Tyto hostiny se u bohatých svateb někdy protáhly na tři až čtyři dny.

První neděli po svatbě jeli novomanželé s dalšími příbuznými k rodičům nevěsty na návštěvu, zvanou „dobrou vůlí“. Platilo totiž pravidlo, že nevěsta v prvním týdnu po svatbě nesměla své rodiče navštívit, aby byla zachována dobrá shoda v manželství.

Tím ale svatební zvyky zcela nekončily. Další týden byl mladé hospodyně vystrojen „kůžel“, což byl zcela ojedinělý obyčej. O tom ale až v příštím čísle.

Václav Pražák,
prom. historik

Dobová svatební fotografie

Poznáváme obce mikroregionu – Sovětice

Podle archivních záznamů je pojmenování obce v tomto tvaru známo již od 14. století. Údajně se jedná o jméno čelední a znamenalo ves lidí Sovatových. Ovšem v patrimoniálních zápisech z 18. století se vyskytuje též podoba Sobětice, ale ta je původu umělého. V mapách rakousko-uherské armády v době bitvy 3. července 1866 se objevuje zkomolený německý termín Somëtzitz.

Historie Sovětic souvisí úzce se sousední Sadovou, jejíž historie sahá do roku 1497, kdy ves vlastnil Jan Sádovský a po něm syn Adam psaný také ze Sloupna. Sadovští drželi toto zboží do 18. století, kdy je koupili Schaffgotschové a od nich na začátku 19. století Harrachové. Ovšem Sadová nebyla od roku 1850 nikdy až do roku 1990 samostatnou obcí. Naopak místní částí Sovětic jsou Horní Černůtky, a to od roku 1960. Do té doby byly samostatnou obcí.

První písemná zmínka o Sověticích je oproti Sadové o něco staršího data. Sahá k roku 1369, kdy ves spadala pod faru v Hněvčevsi. Také vlastnické poměry se zde z počátku vyvíjely jinak než v Sadové. V polovině 16. století byla obec v držení smiřické vrchnosti a teprve od konce 18. věku přináležela k sadovskému panství Schaffgotschů.

Do širšího historického povědomí vstoupily Sovětice v souvislosti s válkou prusko rakouskou v roce 1866. 3. července zrána přešla přes obec a řeku Bystřici útočící pruská 8. divize velitele generála poručíka Horna a postupovala odtud proti postavením rakouského III. armádního sboru. Její část zahájila postup proti nedalekému lesu Skalka. Pruská 8. divize však musela několik

Statek čp. 24 ing. Petříka - vstupní brána

hodin odolávat zničující rakouské kanonádě. Proto také tři baterie pruských děl, které zaujaly palposty u lesa Skalka byly ohrožovány natolik, že musely změnit svá postavení. Poté, co se boje přenesly dále od Bystřice, přenesl pruský král Vilém svůj velitelský stan na kopec Rozkoš jihozápadně od obce. Vesnice byla v průběhu bitvy vydrancována a úroda přede žněmi rozdupána. Ale již v roce 1869 měla obec 34 domů a 297 obyvatel.

Dalším významným mezníkem v historii Sovětic byla pozemková reforma a následná parcelace zemědělské půdy po vzniku samostatného Československa na začátku dvacátých let 20. století. Katastr obce, který tvoří převážně orná půda a louky, byl rodu Harrachů konfiskován a dostal se do vlastnictví drobných rolníků. Ti hospodařili až do začátku padesátých let minulého století samostatně. Poté došlo k založení jednotného zemědělského

družstva, které se po deseti letech působení v malých poměrech sloučilo s dosavadními JZD v Hněvčevsi a Horních Černůtkách. Vzniklo tak JZD Rozvoj Sovětice – zemědělský závod hospodařící na 736 ha půdy. Mohlo tak dojít k značné racionalizaci zemědělské výroby. Členská základna se zvedla na 160 členů, avšak s poněkud vysokým věkovým průměrem 53 let. Pracovní jednotka byla poměrně solidní, činila 19 Kčs.

Ani v kulturní a společenské činnosti obec nezaostávala. Pravidelně promítalo kino a mívalo slušnou návštěvnost. Významné bylo také ochotnické dění v Sověticích. V čtyřicátých letech devatenáctého století žil v obci průkopník divadelnictví Jan Česák, na jehož rodném domě mu byla v roce 1894 odhalena pamětní deska.

Místní lidová knihovna měla stálý a početný okruh čtenářů. Sovětice se mohou pyšnit třemi kulturními památkami. Prvořadou je vstupní brána do statku č.p. 24 ing. Petříka,

kteřá byla zapsána mezi zákonem chráněné památky. Dále je to na jižním okraji obce při silnici do Sadové pomník promítající krvavé události roku 1866. Je to typová pyramida věnovaná všem vojákům padlým 3. července v obvodu Sovětic. Nedaleko odtud stojí monumentální figurální pomník obětem první světové války. Obec se finančně podílela na opravách všech kulturních památek.

V současné době mají Sovětice, včetně Horních Černůtek, zhruba 200 obyvatel. Obec řídí sedmičlenné zastupitelstvo v čele se starostou Františkem Skořepou. Má svůj znak i prapor. V Sověticích a v roce 2005 i v Horních Černůtkách byl zřízen vodovod. V obci funguje samoobsluha a hostinec „U Rechů“. Jediným činným spolkem je Sbor dobrovolných hasičů, který každoročně pořádá různé akce pro obyvatele obce. Tou nejbližší je dětský den, který se bude konat ve dnech 5. nebo 6. července. *redakce*

Drobné zprávy z Puchlovic

Obecní úřad v Puchlovicích dokončí v letošním roce třetí, tj. poslední etapu oprav místních komunikací, a to nákladem 1.300.000,- Kč. Dosavadní prašné cesty budou kompletně nahrazeny živичným povrchem, což významně přispěje ke zlepšení životního prostředí vzhledu a celkové kulturnosti obce. Tato náročná investice byla vyčíslena souhrnnou částkou 2.800.000,- Kč.

Ve spolupráci s Mikroregionem Nechanicko dokončí obec v letošním roce projekt bezdrátového internetu. Na tuto akci bude použito nemalé finančních prostředků z fondu Evropské unie. Každý občan bude mít možnost

se připojit k síti bezdrátového internetu. Kromě toho obec počítá i s otevřením internetové knihovny pro veřejnost, a to v budově obecního úřadu.

V Puchlovicích pracuje aktivně Sbor dobrovolných hasičů. V současné době se členové připravují na 1. kolo soutěže v požárním sportu, které se uskuteční v květnu v Roudnici. V červnu plánují spolkovou společenskou akci, doplněnou opékáním selete. V letních měsících plánují hasiči uspořádat opět pouťovou taneční zábavu, která se těší velké oblibě zejména naší mládeže.

13. 4. 2006 oslavil občan Puchlovic pan František Rychtera

významné životní jubileum, 90 let. Vzhledem k tomu, že většinu svého života působil v amatérské kapele, připravili mu jeho bývalí

„spoluhrači“ překvapení k narozeninám. To se podařilo zachytit na přiložené fotografii.

Josef Pavlíček, zástupce starosty

Zleva: František Rychtera, Jaroslav Plot a kamarádi z kapely, kteří se sešli u příležitosti životního jubilea pana Františka Rychtery.

Zahájení turistické sezóny a další novinky z Lodína

Po letošní dlouhé zimě byly v obci Lodín zahájeny jarní úklidové práce. Byly vybudovány dva nové chodníky o celkové délce 76 metrů. Jeden u zastávky autobusů a druhý směrem ke koupališti. Příspěvková organizace obce zahájila přípravné práce na letošní sezónu ke zprovoznění koupaliště a přilehlého kempu. Na koupališti bylo dokončeno solární vyhřívání bazénů, které má zajistit zvýšení teploty vody v bazénech až o 4°C. Předpokládané otevření koupaliště je plánováno k 1. 6. 2006. Podle vývoje počasí však může být otevřeno již dříve. V kempu u koupaliště je již stanoven pevný termín zahájení provozu dnem 1. 5. 2006. V obou zařízeních bude otevřeno občerstvení od 1. 6. 2006. Tímto dnem bude také zahájeno vyvažování obědů v obecní

hospodě. V Lodíně je ve stálém provozu víceúčelové hřiště pro malou kopanou, volejbal, nohejbal, košíkovou, tenis (hodina nájmu hřiště je 100 Kč). Zveme srdečně všechny zájemce z mikroregionu k návštěvě našeho obecního zařízení.

V obci rovněž pokračují práce na inženýrských sítích a komunikacích ke stavebním parcelám pro 34 rodinných domků. Zároveň jsou připravovány smlouvy k odprodeji stavebních parcel. Předpokládaná cena za 1m² pozemku je 200 Kč. Za všechny přípojky (plyn, voda, kanalizace, elektřina) přivedené ke každé stavební parcele je stanovena cena 30.000 Kč. Všem, kdo by měl zájem v Lodíně stavět, poskytneme informace na telefonním čísle OÚ 495445107.

Obec Lodín pronajímá k ob-

Nově vybudovaný chodník k autobusové zastávce.

řadům smuteční obřadní síň. Poslední rozloučení v této síni může zprostředkovat kterákoliv pohřební

služba, po objednání na obecním úřadě v Lodíně.

Jaromír Pelánek, místostarosta

Historie mlékárny Dolní Přím

Obec Dolní Přím se původně nazývala Nižší Přím. Její historie sahá do druhé poloviny 14. století. Původní zemanská tvrz, k níž náležel i dvůr a hospodářské budovy, byla v letech 1681 – 1714 přestavěna na barokní zámek. Od roku 1626 zde stával pivovar se sklepy. V roce 1879 prodal František Riedl přímský zámek a statek hraběti Janu Harrachovi. Ten nechal v roce 1880 místní pivovar přebudovat na sýrárnu. Zpracovávala plnotučné mléko od 100 kusů ustájených dojníc, což při tehdejší užítkovosti znamenalo necelých 1000 litrů denně. Veškeré mléko se v čerstvém stavu bez pasterizace zasyřovalo, vysrážena sýřenina se nalávala do dřevěných rámečků. Po odkapání syrovátky se sýřenina ručně krájela do hranolků. Vznikal tak typický a v celém kraji oblíbený harrachovský smetanový sýr (podobný dnešnímu Romadúru). Zrání probíhalo v pivovarských sklepích. Jejich prochlazování bylo zajišťováno přírodním ledem získávaným z okolních rybníků. Nasekaný led nakládali místní rolníci na vozy a dováželi ke zracím sklepům. Tady byl dřevěnými palicemi roztloučen na ledovou tříšť a naházen do lednic ve sklepích. Takto se chlazení zajišťovalo až do roku 1998. Vzhledem k výborné kvalitě měl harrachovský sýr vždy zaručen dostatečný odbyt. V roce 1936 byla tomuto výrobku udělena ochranná známka.

V této sýrárně se v roce 1900, při cestě kočárem ze zámku Hrádek, zastavil inženýr a pozdější doktor technických věd Otakar Laxa. Vyhověl pozvání hraběte Harracha, přičemž zdejší výroba sýrů jej zaujala tak, že v tomto oboru začal vědecky pracovat.

Pracovnice Vlasta Tvrdková při balení dezertních sýrů ve zracích sklepích.

Jak sám rád později přiznával, celý svůj další život zůstal věrný mlékárenství. Jako první založil ve střední Evropě Český laktologický ústav. Na památku 100. výročí narození byla prof. Ing. dr. Otakar Laxovi umístěna na hlavní budově sýrárny pamětní deska. Práce zaměstnanců v sýrárně byla velice namáhavá, neboť chodili často vypomáhat i na pole, která byla součástí statku. Správcem statku byl v této době Antonín Dvořák. Pod firmou Harrachovská sýrárna se sýry vyráběly až do roku 1945.

Po druhé světové válce byla sýrárna dekretem č. 12 ze dne 21. 7. 1945 vydaným prezidentem republiky dr. Edvardem Benešem konfiskována. Zkonfiskovaný majetek byl dán do národní správy. Správcem byl jmenován Václav Poddubecký. Poté bylo založeno sýrářské a mlékařské družstvo, jehož život byl velice krátký, neboť 24. 1. 1946 bylo sloučeno s mlékařským a hospodářským družstvem

v Hradci Králové. Sýrárna se stala pobočkou mlékárny v Hradci Králové. Vedoucím podniku byl tehdy pan Fajfr, který začal s razantní přestavbou sýrárny. Byly zrušeny převodové transmisy, sýrářské kotle a dřevěná máselnice. Naopak byla přistavěna přední část budovy a zrekonstruovány dva byty. V této době se v sýrárně vyráběly dezertní sýr, Romadour, máslo, konzumní mléko a tvaroh. V roce 1950 bylo započato s výrobou plísňového sýru pod názvem Niva. V roce 1952 byla sýrárna společně s mlékárnou v Hradci Králové znárodněna. Vedoucím provozovny se stal Slavomír Kalousek, který byl jejím nejdelší působícím vedoucím. Pod jeho vedením byly rekonstruovány výrobní prostory a zavedena linka na porcování sýrů Niva. Byla postavena nová kotelnice. Postupně bylo upuštěno od výroby Romadourů, tvarohů a sýrárna se specializovala na výrobu Nivy.

Sýrárna Dolní Přím byla až do roku 1994 vždy provozovnou mlékárny v Hradci Králové. 16. 2. 1986 nastoupil do provozovny jako nový vedoucí Jiří Bednář. Bylo započato s výstavbou nové pasterizační stanice, zřízena nová výrobní linka a strojní vany byly nahrazeny výrobníky sýřeniny. Byly postaveny nové sklady a garáže. V roce 1994 došlo k oddělení sýrárny od mlékárny v Hradci Králové z důvodu privatizace. Privatizace sýrárny však byla vzhledem k uplatnění restitučního nároku hraběte Harracha pozastavena. Ze sýrárny se stal samostatný státní podnik, jehož ředitelem byl jmenován Jiří Bednář. 1. 7. 1995 stát povolil privatizaci a od té doby zahájil výrobu nový majitel – společnost s ručením omezeným vedená pod obchodním názvem Niva, s.r.o. Spolumajiteli se stali Marie Furová ze Střezetic a Jiří Bednář z Dolního Přímu. Postupně začalo přebudování všech výrobních prostorů a průběžně je pořizována nová technologie tak, aby při vstupu České republiky do Evropské unie (1. 6. 2004) byly splněny náročné veterinární a hygienické požadavky na výrobu. Firma zaměstnává 35 pracovníků a zpracovává 33000 litrů mléka denně na plísňový sýr Niva. Roční produkce 1000 tun sýrů je rozvážena po celé České republice, část produkce se vyváží na Slovensko a do Maďarska.

Sýrárna Dolní Přím je nejstarším mlékárenským podnikem v České republice. Její osudy nebyly vždy jednoduché, neboť přes dlouhou dobu svého působení (126 let), bylo uvažováno o jejím zrušení, a to v letech 1946 a 1975.

Jiří Bednář

První jarní šlápot a otvírání lesa

Dvě akce dohromady spojily Tělovýchovnou jednotu Stračov a Myslivecké sdružení Mžany v sobotu 25. března letošního roku. Jarní procházka byla v plánu TJ a myslivecký hospodář Břetislav Hnízdil navrhl a vzorně připravil slavnostní otvírání lesa. V pěkném zákoutí Stračovského lesa se sešli turisté z devíti a pěti-kilometrové trasy, kde je přivítaly fotografie srnčí zvěře a krásné myslivecké fanfáry. Výstavka deseti našich nejběžnějších dravců byla doplněna odborným výkladem. Poté se lesem začaly ozývat hlasy nejrůznější zvě-

ře, jako hádanky pro všechny přítomné. Každý z účastníků, kdo nějaký hlas poznal, byl odměněn drobným dárkem od sponzorů této turistické – vlastivědné poznávací akce. I přes nepřízeň počasí se program vydařil. Zúčastnilo se jej 30 skalních turistů. Jak se zdá podařilo se nám i přilákat dlouho očekávané jaro a les se opět zazelenal.

Dana Šolcová

Pracujeme se psy - kynologové z Probluze

Základní kynologická organizace vznikla v roce 1994. Jejím posláním je výchova a výcvik psů včetně pořádání výkonnostních zkoušek psů. Základem pro nové příchozí zájemce se štěnětem je „psí školka“, ve které se učí štěňátka spolu se svým pánem základní poslušnosti. Pak se mohou zařadit do jedné ze skupin a pokračovat ve výcviku. Třeba do skupiny služebního výcviku, kde se psi věnují poslušnosti, nácviku stop, obran a dalším. Vrcholem výcviku je složení zkoušek podle různých řádů a pravidel. Naši členové se 8. dubna letošního roku zúčastnili závodů podle Národního Zkušebního Řádu bez stop v Novém Bydžově. Pochlubit se mohou čtvrtým, šestým, devátým a dvanáctým místem.

Další „záchranná skupina“ se věnuje také výcviku poslušnosti, ale především nácviku ve vyhledávání „obětí“ a pohybu psůvoda se psem v různých podmínkách a rozličných překážkách.

Pokud jim to temperament a velikost psa dovolí, mohou se věnovat v naší organizaci nově vzniklé skupině, a tou je agility. Jde o sport, který vznikl kolem roku 1978 z klasického koňského parkuru. Agility běhají voříšci i čistokrev-

ní psi a spolu s nimi děti, mládež, dospělí, ale i důchodci, a to na celém světě. Agility se provozuje jako zábava pro široké masy pejskařů, ale také jako vrcholový sport, který má dokonce svoje mistrovství světa.

Rozdíly mezi psím a koňským parkurem jsou především ve velikosti a druhu překážek. Pejsci jsou mnohem pohyblivější, takže kromě klasických skokových překážek mívají v parkuru zařazen i slalom, kladinu, šikmou stěnu, houpačku, skok daleký, proskokový kruh, pevný a látkový tunel. Psovod běží vedle psa, který nemá vodítko ani obojek. Ovládá jej pouze slovními povely, vlastním pohybem a ukazováním. Vzájemný dotek psa a psůvoda se hodnotí jako chyba.

Psi jsou rozděleni do velikostních kategorií podle kohoutkové výšky. Kategorie se liší především výškou skokových překážek, ale také výškou proskokového kruhu a délkou skoku dalekého. Ostatní překážky zůstávají shodné pro všechny kategorie. Trať mívá 12 až 20 překážek, jejich rozložení záleží na rozhodčím. Variant je nekonečné množství, stačí překážku o pár centimetrů posunout nebo natočit a hned má trať úplně jinou obtížnost.

Účastníci se dělí do tří kategorií,

začátečníci, pokročilí a vrcholoví závodníci. Hodnocení záleží především na tom, s jakým počtem trestných bodů dokáže tým (psůvoda+pes) dokončit předepsaný parkur. Trestné body se udělují za chyby nebo tzv. odmítnutí, záleží však také na čase, v jakém dvojice trať absolvuje.

Ročně se v České republice koná kolem 30 závodů a 8 výcvikových táborů agility. Závodů lze často shlédnout při výstavách psů, především mezinárodních. Aktualizovaný kalendář vychází rovněž v časopise Pes přítel člověka.

Naši zástupci se mohou těšit prvním a čtvrtým místem v závodech

agility v Mladé Boleslavi 1. dubna a prvním, druhým a čtvrtým místem v Jičíně 15. dubna letošního roku.

Kromě úspěchů na poli sportovní kynologie se naši členové mohou pochlubit i výstavními úspěchy se svými psy s průkazem původu. Ale i na voříšky (psi bez průkazu původu) myslíme. 26. srpna se koná v areálu našeho cvičiště na Probluzi již tradiční výstava voříšků, na kterou tímto srdečně zveme. Jako každoročně je připravený bohatý program, soutěže pro děti a ukázka z kynologické činnosti.

*Základní kynologická organizace
Dolní Přím - Probluz*

Zdolání překážky - skok vysoký

Pohled na trať agility

Ukázka služebního výcviku - obrana

20. výročí Amatérské astronomické observatoře E. Halleyho – Hrádek

Kouzelník Žito hovoří s mimozemšťany 14.8.1999.

Pozvánka na výstavu

... pokračování ze str. 1

Výstava se bude konat 20. – 22. května 2006 v malém sále Kulturního domu v Nechanicích a bude zahájena vernisáží 20. května v 9:00 hodin. Ve spolupráci s odborem MěÚ Nechanice ji pořádá Klub vojenské historie – čs. úderníci, telefon 495441120. Vystaveny budou dobové dokumenty, které se dochovaly v rodinách bývalých legionářů, trojrozměrné exponáty ze sbírek členů Klubu vojenské historie, legionářská literatura a časopisy apod.

Po dobu výstavy budou přítomni uniformovaní členové Klubu vojenské historie – čs. úderníci. Budou připraveni podávat další vysvětlení k vystaveným předmětům, odpovídat na otázky týkající se legionářské tematiky i činnosti klubu. Doplňkem programu výstavy bude beseda s diskusí a dotazy o činnosti legií.

Pro mnohé účastníky výstavy bude překvapením v jakých počtech se rekrutovali legionáři nejen z Nechanic (bylo jich padesát pět), ale i z ostatních obcí Mikroregionu Nechanicko. Například z větších obcí jako je Boharyně, Dolní Přím, Kunčice jich bylo po osmi. Ale i z těch nejmenších osad na Nechanicku, jako je Jehlice, Janatov, Nerošov, Nový Přím, to byli alespoň dva legionáři, kteří bojovali na frontách první světové války. Přehled jmen všech legionářů z jednotlivých obcí mikroregionu spolu se základními osobními údaji bude součástí expozice.

Výstava by splnila na sto procent své poslání, kdyby tato prezentace byla podnětem k uctění památky legionářů alespoň v některých obcích, tj. kdyby vedle jmen rakouských vojáků, které mocnářství z každé obce nahnalo na fronty na východě, jihu

V tomto roce si připomeneme již 20. výročí vzniku Amatérské astronomické observatoře Edmonda Halleyho – Hrádek, kterou jsme slavnostně otevřeli 4. října 1986.

V roce 1986 vrcholil slavný návrat komety po 76 letech, který předpověděl před staletími anglický astronom Edmund Halley (1656-1742), a která byla po něm pojmenována. Kromě toho 4. října 1957 byla vypuštěna první umělá družice Sputnik v tehdejší SSSR. Proto jsme obě data využili k otevření naší hvězdárny. Dnes můžeme říci, že tehdejší rozhodnutí bylo prozíravé.

V roce 1999 vyhlásila OSN, aby se od 4. do 10. října konal mezinárodní Kosmický týden na památku startu první družice a podpisu „Smlouvy o principech spolupráce v kosmickém prostoru, na povrchu Měsíce a planet“, ke kterému došlo 10. října 1967. K tomuto aktu přistoupila i naše republika.

Na zřízení astronomické observatoře měl též vliv Kosmonauticko – astronomický klub při tehdejší KD ROH Dukla Pardubice. V té době nebyla v Pardubicích hvězdárna. Proto se uvažovalo o možnosti, aby členové klubu pobývali a stanovali na Hrádku. Urychlené vybudování hvězdárny na Hrádku uspíšilo přestěhování leteckých útvarů z Pardubic do Hradce Králové a naopak. Díky pochopení tehdejšího MNV Hrádek mohl Josef Ryba se svými kolegy – členy klubu zprovoznit hvězdárnu. V roce 1986 byla slavnostně otevřena pod vzpomínaným názvem Amatérská astronomická observatoř E. Halleyho, ve zkratce AAO-EH.

Teprve po šesti letech, 7. dubna 1992, byla v Pardubicích otevřena Hvězdárna pojmenovaná po baronu Arturu Krausovi při Domě dětí a mládeže Delta. Jak běžel čas, tak i vývoj společenských proměn a poměrů měl vliv na naši zájmovou činnost. Někdy kladně, jindy záporně, např. při neblahém omezení autobusového spojení na Hrádek o sobotách a nedělích. V začátcích činnosti jsme pořadali dva semináře: jarní astronomický a podzimní kosmonautický. Pozdější témata se týkala kosmických záhad, UFO apod. To vše pod zorným úhlem dívat se na tyto věci očima vědy. Na jednom semináři o problematice mimozemšťanů jsme názorně předváděli, jak se má zachovat pozorovatel, když naváže kontakt s bytostmi z jiných planet. To vše podle směrnice Astronomické Unie.

K 20. výročí hodláme vydat publikaci „Hledáme mimozemšťany“. V ní pojednáme jak probíhají různé mezinárodní programy a podobné otázky. Neméně důležitou spojnicí mezi členy klubu je zpravodaj pod názvem „My z kosmu“, který vychází nepravidelně. Velkým počinem bylo založení Klubu přátel AAO-EH, který zahájil svou asistenci 5. října 2002. To je však již současná historie. Nejlépe o naší práci hovoří kronika, která je vedena od založení naší hvězdárničky, a kterou je možno zájemcům ukázat.

Josef Ryba

P.S. Příspěvek došel 1. dubna 2006. Redakce Zpravodaje si ověřila, že se nejedná o aprílový žert.

Vážení občané,

dovoďte mi, abych se Vám nejdříve představil. Jmenuji se Jaroslav Tesař, bydlím v obci Hrádek u Nechanic a jsem místopředsedou Spolku včelařů v Nechanicích. Ve spolupráci s ved. odborem kultury v Nechanicích máme v úmyslu pokusit se obnovit spolkový život zájmových a společenských organizací, které v mikroregionu působí. Na podzim letošního roku chceme uspořádat 1. společenské setkání těchto spolků a organizací v Kulturním domě v Nechanicích. Vážení předsedové, vážení členové, žádáme Vás o projednání této výzvy ve vašem spolku či organizaci a pokud projevíte zájem, dejte nám vědět na tel. 728 066 428 do 30. května 2006.

i západě a tam padli, byla pamětní deska se jmény těch, kteří dobrovolně nasazovali život za naši budoucí svobodnou republiku.

Pořadatelé uvítají, pokud by někdo z obyvatel obcí mikroregionu byl ochoten zapůjčit na výstavu zajímavý dobový dokument, zůstal-li v rodině uchován. V této záležitosti se obraťte na Danu Kořínkovou v Kulturním domě v Nechanicích, telefon 495441120.

Tato informace je zároveň pozvánkou všem občanům našeho mikroregionu. Pro příslušníky mladé a střední generace bude objevem dosud málo známých historických skutečností, pro pamětníky příležitostí vzpomenu na spoluobčany, kteří se zasloužili o naši vlast.

Výstava bude otevřena 20. – 21. 5. 2006 od 9:00 do 17:00 h a 22. 5. 2006 od 8:00 do 18:00 hodin.

Redakce

Znáte paintball?

Paintball je moderní, rychle se rozvíjející adrenalinový sport. Není při něm ani tak důležitá fyzická kondice a síla, jako především schopnost přemýšlet a rychle se rozhodovat. Paintball je hra týmová, tudíž vyžaduje komunikaci mezi hráči a vzájemnou spolupráci. Správně volená taktika je klíčem k úspěchu. Paintball se hraje jak rekreačně na přírodních hřištích (většinou v lese), kde způsob hry připomíná spíše výcvik speciálních jednotek, přičemž důraz je kladen hlavně na utajení a dobře promyšlenou taktiku, tak i jako vrcholový sport na speciálních hřištích postavených z nafukovacích překážek. Zde jsou již kladeny značné nároky na technické vybavení hráčů. Paintball je sport plný napětí, dobrodružství a vzrušení.

Jaká jsou pravidla paintballu? Přestože existuje mnoho variant této hry, většinou proti sobě stojí dva týmy. Cílem hry je získat vlajku soupeře, ubránit vlastní vlajku a zároveň vyřadit co nejvíce protihráčů. Hráč, který je zasažen kuličkou, která na něm zanechá jasnou barevnou značku, je ze hry vyřazen. Způsob hry také výrazně ovlivňuje počet zúčastněných hráčů. Může jich být šest, ale také šedesát. Počet hráčů je limitován pouze rozlohou a členitostí hřiště.

S čím se hraje? Ke hře se používají speciální značkovací zbraně na stlačený vzduch nebo CO₂, které vystřelují želatinové kuličky naplněné barvou. Jejich dostřel je kolem 50 metrů a rychlost kuličky se pohybuje na hranici 90 m/s. Paintbalové zbraně mají různé podoby, druhy a tvary. Liší se od sebe tudíž nejenom vzhledem, ale i způsobem nabíjení či kadencí střelby, a to od malých pistolí na dvanačtigramové CO₂ bombičky s desítkami kuličkami v zásobníku, až po vysoce výkonné elektro-pneumatické zbraně s plnitelnými bombami na stlačený vzduch a zásobníkem na 200 kuliček s kadencí až 31 kuliček/s.

Neméně podstatnou, ba dokonce nejdůležitější součástí výbavy, je ale

speciální paintballová maska chránící celý obličej, bez níž by hra byla vyloženým hazardem.

Paintball club Dolní Přím byl založen na jaře roku 2004. Vznikl jako organizace, která si dala za úkol propagovat paintballové hry pro širokou veřejnost. Pro tento účel jsme získali pozemek pod obcí, na kterém záhy vyrostlo speciální hřiště se zázemím pro odpočinek. Na něm již proběhla řada paintballových her. Mezi nejvýznamnější akce v tomto sportu patří celorepubliková liga sportovního paintballu Rats Open League. Její dvě kola se uskutečnila na Dolním Přímě.

V současné době čítá klub kolem 12 aktivních členů. Jeho hlavní činností je podpora dvou sportovních týmů - Widláci a RedneX, které se účastní nejvýznamnějších paintballových turnajů v České republice, leckdy i se zahraniční účastí (Mistrovství České republiky 2005, Rats Open League 2005, 2006, Prague paintball cup 2005, European paintball league 2006).

Pokud se týká našich plánů do budoucna, chystáme zkvalitnit námi poskytované služby rozšířením paintballového hřiště o další překážky a dobudováním odpočinkové zóny pro hráče. Hřiště bude doplněno o domečky a různé prolézačky tak, aby vyhovovalo větším skupinám hráčů a poskytovalo mnohem více možností pro jejich krytí. Zázemí bude doplněno o krytý přístřešek s možností posezení a odpočinku. Obdobně jako v loňském roce budeme i letos spoluorganizovat dětský den, při kterém zřídíme na fotbalovém hřišti AFK Probluz paintballovou střelnici. V srpnu chystáme na našem hřišti amatérský turnaj, kterého se může zúčastnit každý, kdo má chuť změřit své hráčské umění s ostatními hráči. Podmínky pro účast na turnaji a naše další informace najdou zájemci na internetových stránkách www.paintballhk.com. *Jan Sejkpa, Předseda Paintball Clubu, Dolní Přím*

Team „Widláci“ zleva: M. Burta, M. Midloch, P. Podzimek, V. Třebeška. Před startem.

Vrcholy Walliských Alp nad Saas Fee (zleva Alphubel, Täschhorn, Dom 4545 m, Nadelhorn, Dirruhörn)

Vysokohorská turistika sport pro zdatné a odvážné

Již třetím rokem pracuje pod záštitou TJ Sokol Stěžery oddíl vysokohorské turistiky pod vedením Františka Povejšila. Oddíl má v současné době 25 aktivních členů, kteří jsou zároveň členy Českého horolezeckého svazu. Činnost oddílu je rozmanitá, od cvičného lezení na umělé stěně v Černožicích, skalního lezení, přes pěší a skialpinistické treky po Vysokých Tatrách, rakouských a švýcarských Alpách, až po výstupy na jejich nejvyšší vrcholy. Vrcholem činnosti jsou horolezecké expedice do vzdálených pohoří. V posledních letech je vhodné zmínit Fanské hory, Ťan-Šan (Chan-Tengri 6995 m), Pamír (Pik Korženěvske 7105 m). Mezi další aktivity oddílu patří různé cyklistické podniky a výlety, zimní táboření, toulky krajinou a jiné zajímavé akce v přírodě. Za významné sportovní počiny v loňském roce považujeme: **Le-den:** Zimní Tatry – skialpy a pravé zimní lezení. **Duben:** Velikonoce ve Walliských Alpách, skialpy, výstup na Strahlhorn 4190 m. **Květen:**

Cyklistický výlet Tři hrady. **Srpen:** Walliské Alpy, vysokohorská turistika, včetně výstupů na Laginhorn 4010 m, Rimpfischhorn 4199 m a další čtyřtisícovky. **Září:** Mont Blank 4807 m z italské strany, vrchol neslezen pro špatné počasí. **Říjen:** Nepálský Himaláj, pětítýdenní trek v okolí Everestu s výstupem na Island Peak 6189m. **Říjen:** Vysoké Taury, vysokohorská turistika, výstupy na Ankogel a Hochalmspitze. **Listopad:** Kreuzeckgruppe, za krásami podzemních hor, vrcholy Polinik a Kreuzeck.

Na rok 2007 připravujeme expedici do jihoamerických And s pokusy o výstupy na Chimborazo - 6297 m v Ekvádoru a Nevado de Huascaran 6807 m v Peru.

Na rok 2009 plánujeme expedici na Aljašku s pokusem o výstup na nejvyšší horu severní ameriky Mt. McKinley 6194 m.

Více informací na <http://napohode.webzdarma.cz>, Oddíl vysokohorské turistiky, Ing. Jiří Lukeš, mobil. 723 664 979

Fotografie z výstupu na Weissmies 4023 m.